

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΕ

σκέψεις ενάντια στη σχολική μηχανή από αντιφασιστική σκοπιά - τεύχος Ι7 - οκτώβρης/νοεμβρης 2014

Είμαστε γαδύτες του 1ου και του 2ου ΓΕΛ και του ΕΠΑΛ Καϊβίης και αποφασίσαμε να κάνουμε κατάληψη στα σχολεία μας ως αντίδραση: 1) στις φασιστικές συμπεριφορές κάποιων καθηγητών μας, 2) στις απαράδεκτες συνθήκες υγιεινής, 3) στην υπερβολική αυστηρότητα για την πρώην προέλευση στις τάξεις, 4) στα κόμματα που τα τελευταία χρόνια μας διακρίνουν σαν φασιστικούς (1ο και 2ο ΓΕΛ), 5) στα λύματα που σπάνι στοιβαζόμαστε ενώ δεν κτίονται εξοπλισμοί χώροι διδασκαλίας, 6) στις πληρωμές των διδίων από τις τάξεις μας...

Τα συμπτώματα της Δευτέρας 22/9, λοιπόν, ήρθαν για να κλείσουν τα σχολεία μας. Εκείνη τη στιγμή καταφέραμε αβιτουαριστικές δυνάμεις (3 περιπολικό) από το Α.Τ. Καϊβίης με βροχή να μας καταστρέψουν. Χωρίς να δειχτούν αμελεία ή επίθεση, ο ένας από αυτούς πυροβόλη 3 φορές προς το μέρος των μαθητών μας, που προσπαθούσαν να διαφύγουν. Οι υπόλοιποι έβγαλαν στο προσκήνιο του ΕΠΑΛ και διαρρήσσοντας τα κεφάλια των υπολοίπων από κείνους εξαπλώσαν βρισιές και απειλές. Μέσα σε αυτό το κλίμα τρομοκρατίας ψευδοφρόνησε δεχόμενοι χειροπέδες στο Α.Τ. Καϊβίης. Δίχως να μας αναλύσουν την αιτία κρούτητος, έλαβαν τα προβατικά μας ετοίμα και μας άφησαν στα κρατητήρια του τμήματος γκερι τις πρώτες ώρες.

ΔΕΝ ΜΑΣ ΦΟΒΙΖΟΥΝ, ΜΑΣ ΕΞΟΡΓΙΖΟΥΝ
ΣΕ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΑΓΑΝΤΑΜΕ ΜΕ ΑΛΟΜΗ ΠΙΟ
ΑΓΡΙΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

έκδοση της αντιφασιστικής συνέλευσης
AUTONOME ANTIFA

για ηλεκτρονική επικοινωνία

autonome.antifa@yahoo.com

Ενας χρόνος έχει περάσει από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα και μπορεί πολλά να πει κάποιος για το πώς έχει προχωρήσει και διαμορφωθεί η κρατική διαχείρισή μας. Το πακετάκι τα έχει όλα και έχουν όντως όλα την σημασία τους. Αυτό που θα αναπτύξουμε λίγο εδώ είναι η μηντιακή μεσολάβηση της κυριαρχίας της Χρυσής Αυγής στους δρόμους (και παντού) για ένα διάστημα πριν την δολοφονία του Παύλου Φύσσα και την κρατική αποπομπή της ΧΑ. απ' την δημοσιότητα.

Η εικόνα για την Χ.Α. ότι 'είναι κακοί, είναι παντού, δεν ελέγχονται με τίποτα' ήταν μια εικόνα που δημιουργήθηκε απ' τους κρατικούς ιθύνοντες. Δηλαδή ήταν μια πολιτική επιλογή που θα έπρεπε να προβληθεί σε μια συγκεκριμένη ιστορική συγκυρία, σε μια συγκεκριμένη κοινωνία, για συγκεκριμένους σκοπούς. Ήταν μια επιλογή που εν μέσω κρίσης, ενώ τα ελληνικά αφεντικά είχαν βγάλει ήδη 20 χρόνια πάνω στις πλάτες των μεταναστών, θα μας έκανε ξεκάθαρο ότι εδώ πρέπει να αυξηθούν τα επίπεδα της βίας. Ήταν μια επιλογή που είχε να κάνει με τις μεθόδους πειθάρχησης που επιβάλλονταν ήδη 20 χρόνια τώρα από αφεντικά αυτού του τόπου (πχ. μαχαιρώματα σε μετανάστες). Είχε δηλαδή έντονο το στοιχείο ότι σε όσους αυτή η κατάσταση δεν έχει γίνει καθημερινότητα καλό είναι να το σκέφτονται και να φοβούνται γι' αυτό.

Το Antifa Base βγαίνει τώρα τέσσερα χρόνια. Τα μοιρά-

σματα αντιφασιστικών εντύπων για κάποιους από εμάς φτάνουνε τη δεκαετία. Αυτό, σε συνδυασμό με το ότι οι απόψεις μας και η δράση μας δε γεννήθηκαν ή χαρακτηρίστηκαν έντονα απ' τον περσινό αντιφασιστικό παροξυσμό, μας βοήθησε πολύ. Μας βο- ήθησε να ερμηνεύσουμε σωστά τι ήταν η εμφάνιση της Χ.Α. στο προσκήνιο και τι το κρατικό της σκούπισμα. Η ενασχόλησή μας με την ελληνική κοινωνία όχι μόνο σε θεωρητικό επίπεδο αλλά και η προσπάθειά μας να εμφανιζόμαστε τακτικά σε τούτη τη σκατούπο- λη ως αντιφασίστες που διαδηλώνουμε, μοιράζουμε προκηρύξεις ή έντυπα, κολλάμε αφίσες κλπ. μας είχε δώσει μια εικόνα, πραγμα- τική δικιά μας εικόνα, για το πού φτάνουν τα χέρια των φασιστών και προφανώς πού φτάνουν και τα δικά μας.

Σήμερα η μηντιακή κυριαρχία της Χ.Α. είναι ξεχασμένο σχέδιο στα χρονοντούλαπα του ελληνικού κράτους. Δεν είναι μια ιδέα που δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί πάλι και μπορούμε να πούμε ότι το ποσοστό επιτυχίας της δεν ήταν και μικρό. Πολύς κόσμος περπατούσε και νόμιζε ότι θα βγαίνουν ξυρισμένοι φουσκωτοί απ' το πουθενά. Εμείς πάντως βγάλαμε τα όποια συμπεράσματά μας και μπορούμε να σας πούμε ότι χαρήκαμε πολύ όσες φορές σε σχολεία, μιλώντας με μαθητές, μας λέγανε ατάκες του τύπου «όχι ρε δεν έχουμε χρυσαυγίτες εδώ, εδώ οι μισοί είμαστε Αλβανοί, ας κάνει κανείς την μαλακία..» ή «εντάξει υπάρχουν κάποιοι και τους ξέρουμε αλλά δεν τολμάνε να πούνε ή να γράψουν μαλακίες». Γιατί στην τελική η μηντιακή κυριαρχία της Χ.Α. ήταν για να πιάσει σε όσους θέλανε να την πιστέψουνε.

NO JUSTICE NO PEACE

Γουάτς (Λος Άντζελες) 1965

Μιζούρι, 2014

τα καρτέ
της μνήμης

Λος Άντζελες, 1992

«Απ' τον τρόπο που είναι οργανωμένη αυτή η κοινωνία όπου η βία είναι παντού και οργανώνει τα πάντα, θα πρέπει να περιμένετε τέτοιες εκρήξεις. Αν είσαι μαύρος σε τούτη τη χώρα και βγαίνεις έξω στο δρόμο και λευκοί αστυνομικοί βρίσκονται παντού γύρω σου και σε σταματούν συνέχεια, όπως εμένα που κάθε φορά που έβγαινα από το σπίτι με σταματάγανε όλη την ώρα οι μπάτσοι του Λος Άντζελες γιατί ήμουν μαύρη γυναίκα με αυτό το άφρο παρουσιαστικό... τι περιμένετε; Και τώρα ρωτάτε εμένα, αν εγκρίνω τη βία; Μα αυτό δεν βγάζει κανένα νόημα. Με ρωτάτε αν εγκρίνω τα όπλα; Εγώ γεννήθηκα στο Μπίρμινχαμ της Αλαμπάμα. Είχα φίλους και γείτονες που σκοτώθηκαν από τις βόμβες που έβαζαν οι ρατσιστές. Θυμάμαι από τότε που ήμουν πολύ μικρή τον ήχο των εκρήξεων, το σπίτι να δονείται, θυμάμαι που ο πατέρας μου είχε όπλα γιατί ανά πάσα στιγμή κινδυνεύαμε να δεχτούμε ρατσιστική επίθεση. Ο τοπικός κυβερνήτης, τον έλεγαν Μπιουκάναν, έβγαινε στο ράδιο και έλεγε πράγματα όπως: «κάτι αραπάδες μετακόμισαν σε μια γειτονιά λευκών. Να 'στε σίγουροι πως θα χουμε μακελειό το βράδυ». Κι όταν οι ρατσιστές έσπειραν το μακελειό βομβαρδίζοντας την εκκλησία μας, οι άντρες οργάνωσαν νυκτερινές περιπολίες για να προστατέψουν την κοινότητά μας. Γι' αυτό κι όταν με ρωτάνε για τη βία, το βρίσκω σχεδόν απίστευτο, γιατί αυτός που ρωτάει δεν έχει προφανώς καμιά ιδέα για το τι τραβάνε οι μαύροι σε αυτόν τον τόπο, από τη στιγμή που ο πρώτος Αφρικανός δούλος πάτησε το πόδι του σε αυτή τη χώρα».

(Η μαύρη ακτιβίστρια για τα πολιτικά δικαιώματα Άντζελα Ντέιβις απαντά το 1972 μέσα από τη φυλακή σε δημοσιογράφο που τη ρωτάει αν εγκρίνει τα ξεσπάσματα βίας της μαύρης κοινότητας).

ΡΙΑΛΙΤ ΖΟΟ

Για μια χούφτα ευρώ

Η δολοφονία στη μάνη με αφορμή ένα κακό νηλ για παράνομα αναβολικά τον περασμένο αύγουστο, ήρθε να μας υπενθυμίσει με γλαφυρότητα και στοιχία δράματος πράγματα ήδη πασίγνωστα όσον αφορά τους φασίστες και τη φύση της χρυσής αυγής πιο συγκεκριμένα. Οι δύο δολοφόνοι, όντας κι οι ίδιοι φασίστες, δεν δίστασαν να αδειάσουν μια καραμπίνα σκάγια πάνω στα αντιαισθητικά παραφουσκωμένα από ντόπα σώματα των συναγωνιστών τους και να στείλουν τα πτώματα να σαπίσουν σε παρακείμενο γκρεμό, στεναχωρημένοι που έχασαν την ευκαιρία να γίνουν το ίδιο αντιαισθητικοί με αυτούς. Παρ' όλο που η συγκεκριμένη μπίζνα δεν πήγε και πολύ καλά, οι υπόλοιπες βρωμοδουλειές πέρα από το εμπόριο

αναβολικών συνεχίζοντα απρόσκοπτα με το πολιτικό αβαντάρισμα της χρυσής αυγής. Προστασίες, λαθρεμπόρια, ναρκωτικά γεμίζουν τις τσέπες των κατά τ' άλλα ιδεολόγων μαφιοζοναζί που, όταν τα πράγματα στραβώνουν και κάποιος πρέπει να την πληρώσει, έχουν μάθει να αλληλορουφιανεύονται και να πυροβολιούνται δείχνοντας ευγενές ήθος και καλή ψυχοσύνθεση. Με τέτοιους ρυθμούς βέβαια δεν ξεμπερδεύουμε σύντομα απ' τους σκατοκέφαλους...

Παρέα με τη μαμά!

Γραφικό δημοσίευμα της καθημερινής για τις χαρές του να μην πηγαίνουν οι νέοι διακοπές προσπαθεί να μας πείσει γι' αυτό το παράδοξο φέρνοντας ως παράδειγμα το γιωργάκη τον περιστεριώτη, που δεν πήγε φέτος αλλά «δεν πειράζει, πέρασα περισσότερο χρόνο με τη μαμά μου». Δεν πειράζει με άλλα λόγια που έχουμε κρίση και σας κόψανε το μισθό και δεν σας βγάζει ούτε για σ/κ στην κλωπετινίτσα, γιατί τα τουριστικά πρακτορεία φέτος συνιστούν αθήνα για να βλέπετε μαζί με τη μαμά το τσιμέντο να λιώνει απ' τον καύσωνα. Η ξεδιάντροπη προπαγάνδα καταρρέει εύκολα λόγω της απουσίας έμπνευσης του συγγραφέα που ξεχειλίζει μέσα από κείνες τις γραμμές: ΔΕΝ είναι ωραίο να ΜΗΝ πηγαίνεις διακοπές, και ΟΧΙ, οι φυσιολογικοί περιστεριώτες ΔΕΝ κάνουν παρέα με τις μανάδες τους. Ίσως καμιά ιστορία με σκληρούς ναζί να ήταν πιο πειστική. Ψαχτείτε εκεί στην καθημερινή...

...μπάτσοι και στρατός, σβάστικα δεν έχει ο νέος φασισμός.

Η σύντομη εξέγερση στο φέργκιουσον του μίζουρι στην αμερική με αφορμή την εν ψυχρώ εκτέλεση ενός μαύρου νεαρού από μπάτσο, έγινε περισσότερο γνωστή για την αστυνομική διαχείρισή της παρά για τις μπαχαλάρες και τη μαχητικότητα των εξεγερμένων. Οι εικόνες που κυκλοφόρησαν με πάνοπλους μπάτσους με αυτόματα πάνω σε τεθωρακισμένα οχήματα να στέκονται απέναντι στο πλήθος, πιο πολύ τον αμερικάνικο στρατό στο αφγανιστάν μας θύμισαν παρά μονάδα αποκατάστασης της δημόσιας τάξης. Ετοιμότητα εντελώς δυσανάλογη της οργανωτικής κατάστασης του πλήθους που στην πλειοψηφία του ανέβαζε βιντεάκια διαμαρτυρίας και θεωεταρ πιο γρήγορα κι απ' τον ίσκιο του. Μπορεί η στρατιωτικοποίηση της αμερικάνικης αστυνομίας να βρίσκεται στα καλύτερά της με το φασισμό που καλπάζει να διαγράφεται όλο και πιο ξεκάθαρα, όμως οι κοινότητες των μαύρων, των λατίνων και όλων των μειονοτήτων δεν θα κάθονται να τα υπομένουν μια ζωή παραδομένοι στα social media και την αυτοκαταστροφή. Οι άγριες εξεγέρσεις του παρελθόντος δεν έχουν ξεχαστεί.

Τσάκισμα vs «ξύπνημα», σημειώσατε ύσσο!

Στις 19/9 η συνουλία μνήμης για τον παύλο φύσσα που διοργανώθηκε στην πλατεία συντάγματος, έληξε με μία τρελή κλωτσοπατινάδα από την οποία βγήκαν χαμένοι οι διοργανωτές της εκδήλωσης, τα ηχεία της συναυλίας και το αίσημα του fair play! Αιτία γι' αυτό το βίαιο τελείωμα αποτέλεσαν οι συνεχείς προκλήσεις των διοργανωτών οι οποίοι την έλεγαν στο πλήθος απ' τα μικρόφωνα όποτε ακουγόταν το σύνθημα: ο παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί, προτρέποντας σε άθλιες παραλλαγές του είδους ...μορφώστε τους ναζί, ξυπνήστε τους ναζί κλπ. Το εξαγριωμένο πλήθος μην αντέχοντας άλλο να ακούει να αμαυρώνεται η ευχά-

ριστη και ταυτόχρονα κοινωνικά χρήσιμη δραστηριότητα του ξυλοφορτώματος ναζί, φιλοδώρησε με μπουνιές και καρεκλιές τον ξεφτίλα χιπιχόπα tiny jackal και όποιον άλλο έσπευσε να υπερασπιστεί τη διαπαιδαγώγηση των σκατόψυχων.

Δεν μας φοβίζουν, μας εξοργίζουν

Για τα όσα συνέβησαν στο 1ο, 2ο ΓΕΛ και το ΕΠΑΛ Καισαριανής στις 22 Σεπτέμβρη, διαβάστε την προκήρυξη που έβγαλαν οι μαθητές και οι μαθήτριες αυτών των σχολείων (δες φωτο εξωφύλλου).

Το ότι οι μπάτσοι έχουν αποκτήσει τέτοιο θράσος ώστε να βγάζουν όπλα σε μαθητές είναι το αποτέλεσμα μιας στρατηγικής που έχει δουλευτεί από το 2009 και μετά από το υπουργείο δημόσιας τάξης. Η εξέγερση του 2008 εξαιτίας της δολοφονίας του Γρηγορόπουλου θορύβησε τα αστυνομικά επιτελεία, τα οποία έβγαλαν μπροστά ένα σχέδιο επιτήρησης, πειθάρχησης και καταστολής της μαθητικής κοινότητας (αποβολές, πειθαρχικά, δίκες, αποτροπές καταλήψεων). Αλλά αυτά είναι γνωστά.

Να θυμίσουμε όμως και κάτι άλλο σχετικό: την ίδια περίοδο, ο τότε μπατσο-υπουργός, Μ. Χρυσοχοϊδης, είχε εξαγγείλει πως θα ρίξει στους δρόμους εκατοντάδες ένστολους με στόχο την πάταξη της εγκληματικότητας «ακόμη κι αν αυτό σημαίνει πως μπορεί να υπάρξουν παράπλευρες» όπως τόνιζε «απόψεις». Ήδη λίγους μήνες μετά τις εξαγγελίες του, στον Βύρωνα ένας Αλβανός εργάτης, ο Νικολά Τόντι, δολοφονήθηκε καθώς επέστρεφε στο σπίτι του από πυρά μπάτσων που επιχειρούσαν στην περιοχή. Φαίνεται λοιπόν πως αυτή η στρατηγική, που έχει επίσημη, κρατική έγκριση, έχει φουσκώσει τα μυαλά των μπάτσων σε τέτοιο βαθμό με αποτέλεσμα αυτοί να τραβάνε όπλα ακόμα και στα σχολεία. Αν όμως οι μαθητές και οι μαθήτριες δεν πτοούνται, αλλά αντιδρούν, τότε αυτός ο αστυνομικός τσαμπουκάς τσακίζει. Γι' αυτό και στην περίπτωση της Καισαριανής απειλούσαν τους μαθητές να μην πούνε κουβέντα για τους πυροβολισμούς. Πράγματι, τι δικαιολογία θα μπορούσαν οι μπάτσοι να επιστρατεύσουν για το ότι τράβηξαν όπλα σε μαθητές καταλήψεις; Ότι τους απειλούσαν με το λουκέτο της κατάληψης; Με λίγα λόγια, αυτό που θέλουμε να πούμε εδώ, είναι πως τέτοια γενονότα είναι και μια καλή ευκαιρία για να καταγγέλλεται και η ίδια η πολιτική που έχει εξαπολύσει στους δρόμους τις ένστολες περιπολίες και τους έχει δώσει επιπλέον αρμοδιότητες. Γιατί αυτή η πολιτική είναι που κατά βάθος υποκινεί σε τέτοιες αστυνομικές βιαιότητες, όσο κι αν θέλουν να μας τις εμφανίζουν ως περιστασιακές.

● **Prosoxi anagnwstes!**
Opou tha paratrisate,
se auto to chat kanenas
den vrizei kanenan,
oloi ferontai stous
sunomilites tous sxedon
anthrwpinu, oloi vriskontai
entou thematos kai sxedon
oloi sumfonoun. Opote
auto to chat einai profanwv
pseftiko, alli mia ipouli
prospatheia twv antifadwn
na perasoun tis anthellinikes
tous apopseis,
sas to leme na to kserete!

Η Συνταγή του ΣΥΡ

δου μέρη έχει στρατό

tifla_naxei_o_corleone: Λοιπόν, μάλλον κανείς δε θα έχει όρεξη να παίξει το παιχνιδάκι που θα προτείνω, αλλά τι να γίνει, εμένα μου φαίνεται ενδιαφέρον οπότε θα το πω. Όποιος μπορέσει να μαντέψει ποιανού πολιτικού κόμματος ο αρχηγός έκανε τις παρακάτω δηλώσεις για την εξωτερική πολιτική της Ελλάδας, κερδίζει έναν αποχυμωτή: [η χώρα έχει] αδιαμφισβήτητο δικαίωμα να έχει αποκλειστική οικονομική ζώνη [ενώ αντίθετα αυτό που διαθέτει είναι ένα] έλλειμμα πολυδιάστατης και ενεργητικής εθνικής στρατηγικής”. Πάρτε το πακέτο με την δήλωση στην εφημερίδα του κόμματος “στην πράξη η Ελλάδα είναι απολύτως εγκλωβισμένη στην τουρκική πίεση με συνέπεια να μην είναι σε θέση να ασκήσει τα κυριαρχικά της δικαιώματα ούτε στο Αιγαίο ούτε στην Ανατολική Μεσόγειο”, στύψτε το μυαλό σας και κερδίστε το μεταμεσονύχτιο διαγωνισμό!

captainobvious: Εντάξει ρε φίλε, δεν είναι δύσκολο να μαντέψεις ότι αυτά τα λένε κάτι απογοητευμένοι φασίστες που θέλουν να γίνει κάνας πόλεμος ώστε να αρπάξει η Ελλάδα το κομματάκι της απ’ την πίτα. Εσύ τι θες τώρα; Να μας ζαλίζεις τον έρωτα βραδυάτικα με δηλώσεις στεναχωρημένων δεξιών;

tifla_naxei_o_corleone: Δυστυχώς δε θα κερδίσεις τον αποχυμωτή, οπότε αμα είχες ετοιμάσει τίποτα μπανάνες και βύσσινα για φυσικό ανάμικτο ξαναβάλτα στο ψυγείο. Με βοηθάς όμως να πω αυτό που ήθελα: οι παραπάνω δηλώσεις είναι του Σπίπρα

και της εφημερίδας του ΣΥΡΙΖΑ, της Αυγής! Τρελό δεν είναι που μας λέγανε να πάμε να ψηφίσουμε αυτούς τους τελειωμένους γιατί είναι και καλά οι μόνοι προοδευτικοί ενώ τελικά αποδεικνύονται γιαλαντζί;

psifostinprodo: Όχι και γιαλαντζί! Απλά οι λαμπροί εκπρόσωποι της αριστεράς έπρεπε να σχηματίσουν μια, πώς να το πούμε, “πολύπλευρη” πολιτική η οποία να καλύπτει και τα εθνικά θέματα προκειμένου να είναι έτοιμοι για την ανάληψη της εξουσίας, την έξοδο από τα μνημόνια και την επιστροφή στις χρυσές εποχές! Εσύ που βάλθηκες να βγάλεις σκάρτους τους πρωτοπόρους του ΣΥΡΙΖΑ μάλλον θα ‘σαι προβοκάτορας!

tifla_naxei_o_corleone: Να τος και ο προοδευτικός ψηφοφόρος! Για πες μας φίλε πρωτοπόρε εσύ, για να πάρεις χαμπάρι ότι λες μαλακίες τι πρέπει να γίνει; Δεν σου φτάνει που το αγαπημένο σου κόμμα απ’ τη μια έχει ήδη γίνει ένα με τα χειρότερα κομμάτια του κράτους κι απ’ την άλλη τα ‘χει κάνει πλακάκια με τη μαφία;

psifostinprodo: Ευτυχώς αυτά που λες είναι αυναρτησίες, μην σ’ ακούσει και κανένας ευυπόληπτος άνθρωπος να κακολογείς το κόμμα του λαού και πάρει την κάτω βόλτα!

captainobvious: Όπα κάτω, εδώ φαίνεται να έχει ζουμί η φάση. Γιατί κι εγώ ήμουν από αυτούς που δεν ψήγνονταν με τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά ως τώρα δεν

anti-fa chat

ΙΖΑ για την επιτυχία και άλλα δυο μαφία!

ήξερα και πολύ καλά το γιατί. Απλά οι τύποι... μου βρώμα-γαν μικροαστίλα, πώς να το κάνουμε; Αλλά τώρα να λές ότι είναι ένα με το κράτος και μαφιόζοι, τι εννοείς;

tifla_naxeï_o_corleone: Ε να, το παραπάνω παράδειγμα δείχνει ας πούμε ότι υπάρχουν στο ΣΥΡΙΖΑ άνθρωποι ικανοί να διαμορφώσουν εθνική και μάλιστα ιμπεριαλιστική πολιτική για την Ελλάδα. Μετά υπάρχει και το άλλο: από τα χέρια της κυρίας Δούρου, θα περάσουν κατά το επόμενο διάστημα τα κονδύλια για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Άκουσες πουθενά να λέει ότι θα ορθώσει τίποτα “ανθρωπιστικά εμπόδια” στην διαδικασία; Όχι, θα διαχειριστεί τα φράγκα όπως ακριβώς κι ο προηγούμενος από αυτήν. Η αλήθεια είναι ότι τόσο έχουνε λυσσάσει οι συνασπισμένοι να βγουν κυβέρνηση που οι τελευταίοι μήνες είναι γεμάτοι από τέτοια παραδείγματα... Εδώ κυκλοφορεί πλέον κι επίσημα ότι για σύμβουλο του Τσίπρα έχουνε προσλάβει έναν τύπο που υπηρετούσε για δέκα χρόνια στο Υπουργείο Εξωτερικών και τον διώξαν για υπερβάλλοντα ζήλο!

captainobvious: Ρε συ αυτοί αποδεικνύονται χειρότεροι απ’ ότι νόμιζα! Και με τη μαφία τι γίνεται;

tifla_naxeï_o_corleone: Ε, το πρώτο βήμα για όποιον ελπίζει στα σοβαρά να γίνει ελληνικό κράτος είναι αυτό που είπα ήδη, να ανοίξει παρτίδες με το στρατό και το βαθύ κράτος και να πείσει για την χρησιμότητά του. Το δεύτερο είναι να πείσει και τη μαφία. Αλλά ούτε και σ’ αυτό το κομμάτι τα πάνε άσχημα οι φίλοι μας! Τα παραδείγματα είναι κι εδώ ενδεικτικά: πριν από λίγο καιρό που είχαμε εκλογές, ο υποψήφιος δήμαρχος Πειραιά με τον ΣΥΡΙΖΑ διοργάνωσε μια προεκλογική εκδήλωση. Δια της απουσίας της έλαμψε η κα.

Δούρου. Και τι μας νοιάζει εμάς; Μας νοιάζει γιατί αντί να στηρίζει τον συνεργάτη της, έπινε ούζα σε ταβερνείο της περιοχής με τον Μαρινάκη και παράλληλα έκανε τα παζάρια της. Σε στηρίζω στον Πειραιά, με βοηθάς στην περιφέρεια. Κάπως έτσι πρέπει να έγινε η δουλειά γιατί λίγες μέρες μετά ο συριζαίος υποψήφιος έπιασε πάτο που δεν πάει πιο κάτω ενώ η Δούρου αναδείχθηκε σε περιφερειάρχη! Τα παζάρια με τους μαφιόζους είχαν αποτέλεσμα λοιπόν, οπότε γιατί να τα σταματήσε; Ήδη έχει κάτσει στο τραπέζι και με τον Μελλισανίδη για το ζήτημα του γηπέδου του και των είκοσι εκατομμυρίων που το συνοδεύουν. Και μην νομίζεις ότι θα λήξει εκεί η μαφιζοποίηση της τελευταίας ελπίδας των προσοδευτικών ψηφοφόρων. Όχι, όσο ρέει το χρήμα, όλο και περισσότερο θα χώνονται σε δουλειές που δεν τις χαρακτηρίζεις και ακριβώς ριζοσπαστικές...

psifostinproodo: Εντάξει, δεν πιστεύω να πειστηκες! Ο άνθρωπος είναι προφανώς εγκάθετος των μνημονιακών και λέει μόνο ψέμματα!

captainobvious: Στο είπα ήδη, εγώ ούτε και πριν θα ψήφιζα ΣΥΡΙΖΑ. Εδώ μας έχουνε γεμίσει μπάτσους, μας λένε στα ίσια ότι θέλουμε να γίνει πόλεμος στη Μεσόγειο και να πάμε να κλειστούμε στα σπίτια μας κι εγώ θα στηρίξω τον ηλίθιο που κάνει περιοδεία στο Άγιο Όρος για να πείσει ακόμα και τους χριστιανοταλιμπάν να ρίξουν ψηφαλάκι; Ε, δεν τρελάθηκα ακόμα!

tifla_naxeï_o_corleone: Ναι ρε συ! Αυτό που το πας; Κοίτα εδώ λογαριασμό που έχουνη ανοίξει οι τύποι: φίλοι του κράτους, φίλοι της μαφίας, φίλοι των παπάδων! Αυτό θα πει πρόοδος!

«Το χωρίς φροντιστήριο»

πως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, τα μήντια αφιέρωσαν ένα τμήμα της φλουαρίας τους για τους αριστούχους επιτυχόντες των πανελληνίων και πιο συγκεκριμένα γι αυτούς που δεν πήγαν φροντιστήριο. Ωστόσο πιστεύουμε πως η φετινή περίπτωση έχει κάποιες ιδιαιτερότητες άξιες λόγου και προσφέρεται για ορισμένα χρήσιμα συμπεράσματα. Καθώς δεν είμαστε το είδος των ανθρώπων που πιστεύουν πως αυτοί που μιλούν για λογαριασμό του ελληνικού κράτους σε κανάλια και φυλλάδες το κάνουν τυχαία και χωρίς συγκεκριμένες πολιτικές κατευθύνσεις.

Το πρώτο πράγμα που τραβάει την προσοχή στην προκειμένη είναι η επιμονή σε αυτό το «χωρίς φροντιστήριο». Ας ξεκινήσουμε με το εξής δεδομένο: κανείς δεν τη βρίσκει να πηγαίνει φροντιστήριο. Η βία, το άγχος, η πίεση και το γενικότερο ζόρι που είναι η προετοιμασία για τις πανελληνιες μέσα από το σχολείο φτάνει και περισσεύει για μία ζωή. Αυτό που προσπαθεί να κρυφτεί και μάλλον δεν τα καταφέρνει πολύ καλά είναι πως για τη συντριπτική πλειοψηφία

των μαθητών το φροντιστήριο είναι αναγκαίο. Σα να λέμε «δεν πας - δεν περνάς». Άρα κάτι βρωμάει στην όλη φάση. Γιατί τα μήντια να θέλουν να περάσουν το πρότυπο του μαθητή-ήρωα-που-τα-καταφέρνει-και-χωρίς;

Όσο η καπιταλιστική κρίση θα ξεδιπλώνεται, τα ελληνικά αφεντικά και το ελληνικό κράτος θα κάνουν την εργασία μας όλο και πιο φτηνή και πράγματα που μέχρι πρότινος ήταν δεδομένα –κομμάτια του κοινωνικού συμβολαίου της μεταπολίτευσης- πια δε θα είναι και τόσο. Το να μπορούν οι περισσότερες οικογένειες να αντεπεξέλθουν οικονομικά στα έξοδα του φροντιστηρίου είναι ένα από αυτά τα πράγματα. Το να φοιτήσει το παιδί της εργατικής τάξης σε ένα πανεπιστήμιο και να βγει κάτι παραπάνω από εργάτης είναι ένα άλλο. Και τα δύο βασικοί πυλώνες της ιδεολογίας που παγίωσαν την ταξική ειρήνη των τελευταίων 30 χρόνων.

Με ένα σμπάρο 2 τρυγόνια λοιπόν. Ο άγιος μαθητής (μεγάλη η χάρη του) είναι εκεί για να θυμίζει στους κοινούς θνητούς κάποια πραγματάκια εκ μέρους του ελληνικού κράτους. Ότι, τώρα που δεν παίζουν φράγκα για φροντιστήρια, αν δεν περάσουν στη σχολή που θέλουν, η ευθύνη είναι όλη δική τους («είδες πώς το 'κανε εκείνο το παιδί;»). Από την άλλη, να κάθονται ήσυχα και να διαβάζουν ενώ ο κόσμος όπως τον ξέραμε καταρρέει συντονισμένα και με σχέδιο. Ακόμη και αν η σκάλα της ταξικής ανόδου έχει σαπίσει και πλέον οδηγεί σε αδιέξοδο με φωτεινή επιγραφή «no future». Μεγάλες κρατικές προσδοκίες, δε νομίζετε;

10 χρόνια πριν, εκείνο το Σεπτέμβρη του 2004 ήταν μια καλή ευκαιρία για την ελληνική κοινωνία να γιορτάσει. Σε πρώτο χρόνο το κλείσιμο μιας χρονιάς που η εθνική ομοψυχία κορυφώθηκε ελέω ολυμπιάδας και κατάκτησης του ευρο από την εθνική ομάδα ποδοσφαίρου. Σε δεύτερο χρόνο την ολοκλήρωση δέκα και κάτι χρόνων εκμετάλλευσης της εργασίας των μεταναστών εργατών απ' τα βαλκάνια. Ξεχύθηκε λοιπόν στους δρόμους όχλος μεγάλος, από τις καφετέριες και τα σουβλατζιδικα, τις γκαρσονιέρες και τα προποτζιδικα για να γιορτάσει με τον τρόπο που μόνο αυτός ξέρει: πραγματοποιώντας ένα πανελλήνιο αντιαλβανικό πογκρόμ με αφορμή την ήττα της εθνικής στη μάλα.

10 χρόνια πριν, η αμυχανία που προκάλεσε στους αντιφασίστες και τις αντιφασίστριες το εύρος και η δολοφο-

νικότητα των ρατσιστικών επιθέσεων εκείνο το βράδυ γέννησε τους επόμενους μήνες του πογκρόμ μια διαίσθηση. Ότι το πογκρόμ αυτό, δείχνοντας με τον πιο βίαιο τρόπο το παρόν των ταξικών συσχετισμών στην ελληνική κοινωνία των αρχών του 2000 σηματοδοτεί το πέρασμα σε ένα μέλλον ακόμα χειρότερο. Και ότι αν οι αντιφασίστες και οι αντιφασίστριες θέλουν να μην ξαναβρεθούν αντιμέτωποι με την αμυχανία εκείνης της νύχτας σε αντίστοιχες καταστάσεις στο μέλλον τότε η λύση δεν μπορεί παρά να είναι η μόνιμη και σταθερή αντιφασιστική οργάνωση. Κάπως έτσι κάνει την εμφάνισή της η υπογραφή antiifa στους δρόμους της μητρόπολης.

Μέσα στην τελευταία δεκαετία εκείνη η διαίσθηση επιβεβαιώθηκε με το χειρότερο τρόπο. Ο νέος ελληνικός φα-

Φασιστές, ρατσιστές, σεξιστές, στρατοκόλλητοι, εθνικιστές βίαιους, εθνογενοκίτες, Έλληνες... ΠΟΥ ΕΔΕΝ ΘΑ ΣΑΣ ΕΧΑΣΟΥΜΕ...

πεντακομματική βουλή

Στις 14/3 συζητήσαμε το ελληνικό κεφάλαιο που συσχετίζεται με τους και τους τόπους. Η ελληνική τάξη που πραγματοποιεί συλλογικά τον αμύ, και εργαζόμαστε για όλο το γένος ή το έθνος. Αλλάζει στη χώρα μας η κατάσταση. Η Ελλάδα είναι η κεντρική περιοχή του εργατοκοινωνικού κινήματος και ολόκληρο το έθνος. Η Ελλάδα είναι η κεντρική περιοχή του εργατοκοινωνικού κινήματος και ολόκληρο το έθνος. Η Ελλάδα είναι η κεντρική περιοχή του εργατοκοινωνικού κινήματος και ολόκληρο το έθνος.

Από την άλλη μεριά, η εργατική τάξη που συσχετίζεται με τους και τους τόπους. Η ελληνική τάξη που πραγματοποιεί συλλογικά τον αμύ, και εργαζόμαστε για όλο το γένος ή το έθνος. Αλλάζει στη χώρα μας η κατάσταση. Η Ελλάδα είναι η κεντρική περιοχή του εργατοκοινωνικού κινήματος και ολόκληρο το έθνος. Η Ελλάδα είναι η κεντρική περιοχή του εργατοκοινωνικού κινήματος και ολόκληρο το έθνος.

Από την άλλη μεριά, η εργατική τάξη που συσχετίζεται με τους και τους τόπους. Η ελληνική τάξη που πραγματοποιεί συλλογικά τον αμύ, και εργαζόμαστε για όλο το γένος ή το έθνος. Αλλάζει στη χώρα μας η κατάσταση. Η Ελλάδα είναι η κεντρική περιοχή του εργατοκοινωνικού κινήματος και ολόκληρο το έθνος. Η Ελλάδα είναι η κεντρική περιοχή του εργατοκοινωνικού κινήματος και ολόκληρο το έθνος.

Από την άλλη μεριά, η εργατική τάξη που συσχετίζεται με τους και τους τόπους. Η ελληνική τάξη που πραγματοποιεί συλλογικά τον αμύ, και εργαζόμαστε για όλο το γένος ή το έθνος. Αλλάζει στη χώρα μας η κατάσταση. Η Ελλάδα είναι η κεντρική περιοχή του εργατοκοινωνικού κινήματος και ολόκληρο το έθνος. Η Ελλάδα είναι η κεντρική περιοχή του εργατοκοινωνικού κινήματος και ολόκληρο το έθνος.

σισμός από όχλος ρατσιστών οπαδών της εθνικής έγινε κρατική στρατηγική για τη διαχείριση της εργατικής τάξης μέσα στην κρίση. Οι αστυνομικοί μηχανισμοί αποκτούν όλο και περισσότερες δικαιοδοσίες, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης πληθαίνουν απολαμβάνοντας την κοινωνική αποδοχή, οι νεοναζί έγιναν κοινοβουλευτική δύναμη, αυτοί που εξαναγκάζονται να ζουν με όλο και λιγότερα αυξάνονται καθημερινά.

Όμως μέσα στην τελευταία δεκαετία ωρίμασαν πολιτικά όλες αυτές οι ομάδες που βαφτίστηκαν antifa. Στο επίπεδο των λόγων και των έργων. Η ανάλυση ξεκόλλησε απ' τους κανίβαλους μικροαστούς, διευρύνθηκε και σήμερα επικεντρώνεται στην ευρύτερη κρατική στρατηγική που εξελίσσεται γύρω μας. Η παρουσία στο δρόμο συστηματοποιήθηκε, έγινε οργανωμένη παρέμβαση σε γειτονίες ικανή να χρησιμοποιήσει τις τοπικές αντιθέσεις προς όφελός της.

Η antifa οργάνωση ωρίμασε πολιτικά την τελευταία δεκαετία ενώ το μέγεθος της δουλειάς που χρειάστη-

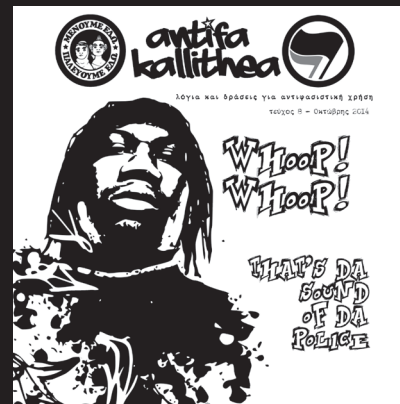
κε για να επιτευχθεί αυτό διαφεύγει καμιά φορά και από τους ίδιους τους εμπλεκόμενους σε πυρήνες γειτονιάς, συνελεύσεις, ομάδες. Είναι τα δεκάδες χιλιάδες έντυπα στα σχολεία της αθήνας και οι άλλες τόσες αφίσες και αυτοκόλλητα. Είναι δεκάδες διαδηλώσεις στόμα με στόμα ή με αφίσα, είναι συναυλίες και μικροφωνικές, μοτοπορείες και εκδηλώσεις. Είναι ξενύχτια σε στενά και πλατείες με ένα σπρέυ στο χέρι και ξημερώματα μέσα σε κρατητήρια. Είναι γειτονιές ολόκληρες που βιάστηκαν, περπατήθηκαν, κολλήθηκαν, μοιράστηκαν, φωνάχτηκαν σε τέτοιο βαθμό που παρεάκια φασιστών να εξαφανιστούν. Είναι φυσικά και παρεάκια φασιστών που κατέληξαν στο νοσοκομείο. Είναι συντροφικότητα και αίσθηση κοινότητας, είναι όλα αυτά που πραγματοποιήσαν ισότιμα και από κοινού άντρες και γυναίκες, εργάτες και άνεργοι, φοιτητές και μαθητές, είναι όσα θα γίνουν την επόμενη δεκαετία...

Είναι 10 χρόνια antifa!

ΑΝΤΙΦΑ NOISE...

ΑΝΤΙΦΑ ΧΑΛΑΝΔΡΙ

αντιρατσιστική συμβολή στον καθιερωμένο διάδρομο - τεύχος #4 - Οκτώβριος/Νοέμβριος 2014

Τι συντηρητικοί;

μουσουλμάνοι αφερνούνται με την ελληνική αστυνομία στο κέντρο της Αθήνας, Ιανουάριος 2013

Εμάς μια χαρά μας φαίνονται!

Σ' αυτή τη ζωή είναι ένα χαρτί. Όλος ο ευρωπαϊκός νόμος - το Πακιστάν, το Αφγανιστάν, το Ιράν, η Συρία, η νοτιοανατολική Γερμανία - φέγγει εδώ και πάνω από μια επικοινωνία. Για να είσαι το κράτος της υποκατάστασης, όπως κερδίζουν αντίο με έπαθλο την πληρωμένη κυριαρχία, αποδεικνύουν ότι τους στένεται άσπαστο.

Κατά τα άλλα, όπως κάθε πελάσιμο σαρκοτόμο, έτσι κι αυτό, φράζει την κατάσταση που ο καπιταλισμός ανέπτυξε επί σειρά ετών. Μην Αίτην, έτσι ονομάζει γαλλόφωνος της ΟΣΕ, είναι ο τόπος που έχουν βρει οι δικτατορικές φασίστες για να ξεκουραστούν. Οι τρέλες της προσηγορίας έχουν ασπασμένα, βιάζουν και λυγίζουν με καταπιεστική αμείβη και στο υπόλοιπο ανακαλύπτουν «καπιταλιστικές προτεραιότητες». Δεν τον κλέβουν που τραβούν από τα μαρμάρινα, έτσι και οι αμερικανικές και ευρωπαϊκές μηχανές υπηρεσίες γίνονται με σύστημα την εικόνα των καυσοπυρηνικών, «επαρσιακών», «μοροσύνθων», «ουαγουανδικών», «ερασιματικών» «αλλοδαπών» - προτεραιότητας για τους δολοφονικούς ευκολότερα.

Φασίστες, η εικόνα που υιοθετείται προσηγορικά δε γίνεται για να παραδοθεί, τη στιγμή που μιλάμε, το προληπτικό στην Ελλάδα είναι καπιταλιστικό. Το μουσουλμάνο που κομίζει την Ελβετία στις χριστιανικές δικτατορίες έχει φασιστεί οι στρατιωτικά συστήματα αποφασίζονται να υπάρχει στο δημόσιο χώρο. Έσονται του υπερασπιστή όλα οι καταπιεστικοί μηχανισμοί (η αστυνομία, η γαρία, οι φασίστες, για να το κρατή με τη βία υποκατάστατο και αμύλητο. Στην Καλλιθέα τα όπλα παραπλήθονται με και διαταράσσονται οι φασίστες, οι μουσουλμάνοι εργάτες επιτηρούνται από την αστυνομία, οι κομμουνιστές τους στασιάζονται από το φασισμό.

Καθ' όλη την μέρα για τον κίνδυνο της ολοκληρωτικής τρομοκρατίας δεν λέει απλά ψέματα - είναι εργατικό φασιστικό, πείραξη των μουσουλμάνων εργατών. Με όλη, αυτό δεν έχουν να κάνουν οι «ερασιματικοί φασισμοί» - είναι ο ταξικός πόλεμος στην κορύφωση της καπιταλιστικής μεταρρύθμισης.

Το Προληπτικό Μαύρισμα

Μπορεί να μην μιλάμε, αλλά είμαστε πολλοί αυτοί που δεν πληγεί φέτος διακονίες.

Εκχωρίζουμε από το δικαίωμα σώμα μας. Μέχρι το μοναχικό και το μπαστίλι το όμοιο μαύρισμα των πολλών κορυφών. Κάτω από το μοναχικό και το μπαστίλι, το ηθικό σώμα του εργατή που έμεινε στην Αθήνα απόλυτο τον Αύγουστο. Αυτό το μαύρισμα ερχόταν την ταξική μας κατάσταση στο σώμα μας.

Αλλά δεν είναι ανάγκη να κερδίζουμε γι' αυτό.

As κοιτάζουμε το προληπτικό μας μαύρισμα εργατικό. Θα μας θυμίσει τη φύση της επανάστασης: "Ο, η πόλη ήταν στέρο θα γίνει αεράκι", και ο πληρωμένος χρόνος μη εργατοί για τους "ηθικούς" λόγους πλην από τα πιο σέμερα κεκοιτηστικά του μεταπολεμικού καπιταλισμού.

As κοιτάζουμε το προληπτικό μας μαύρισμα ταξικό. Θα μας θυμίσει την ενάφι φύση της εργατικής τάξης. Εκκοιτηστές χρόνια τώρα, οι μεταναστες εργάτες δεν πήγαν διακονίες. Έμειναν στην Αθήνα, όπως κι εμείς φέτος, να κάνουν παράτα με τους μπαστίλι.

As κοιτάζουμε το προληπτικό μας μαύρισμα συμβολικό. Θα μας θυμίσει ότι η εργατική τάξη είναι κορυφή πολυπλοκότητα, έτσι το χρώμα που πήραμε κι εμείς φέτος από ανάγκη.

Πάντα να είμαστε περήφανοι για το προληπτικό μας μαύρισμα.

Ανοθεύονται τα κοινά μας.

